

NLB 77 Roepend um geheur te vinden

1 Roe - pend um ge - heur te vin - den,
um bij God ge - heur te vin - den,
roep en smee k ik aal maor deur
en ik krieg maor gien ge - heur.
'k Vuul de leeg - te in mij braan - den
en tot God hef ik mien haan - den,
maor dit bid - den döt mij zeer,
God lek doof, heurt mij niet meer.

1. Roepend um geheur te vinden,
um bij God geheur te vinden,
roep en smee k ik aal maor deur
en ik krieg maor gien geheur.
'k Vuul de leegte in mij braanden
en tot God hef ik mien haanden,
maor dit bidden döt mij zeer,
God lek doof, heurt mij niet meer.
2. 's Nachts lig ik maor wat te staoren.
Denk ik an die mooie jaoren;
met muziek kwam alles klaor,
het gemoed wordt mij te zwaor.
Mien gedachten bieft maor malen:
lat God mij dan maor verdwalen?
Vuult E hielmaol gien genao
non ik hier zo smachtend stao?
3. Hef God oes non toch versteuten?
Is zien hart deur kwaodheid sleuten?
Heurt E niet meer oeze bête?
Blef niet wat E ienmaol zee?
Kan God zien genao vergeten?
Was het dan vergeefs, mien weten,
dat de kracht van God de Heer
stand holdt aal geslachten weer?
4. God, an dat wa'j ooit iens deden,
hol ik mij vast tot op 't heden.
Mien gedachten gaot aal weer
naor dien daoden keer op keer.
Hiel de wèrld zag dien sterkte,
hoe da'j met dien wondern warkte.
God hef Jacobs volk verlöst
oet Egyptes slavennöst.

5. 't Volk mus deur de diepe zee gaon,
met zien macht hef God heur bijstaon.
Störtregen kwam de wolken uut
en de locht was vol geluud.
Dunder daoverde deur wolken,
bliksem flitste boven kolken.
Hiele wereld was oet stuur,
locht en weerlocht, hemelvuur.
6. God, dien pad was deur de golven.
Water hef die weg bedölven,
niks valt daor nog van te zien:
waor aj gaon bint wet gienien.
Maor Do gafs een goed geleide:
Mozes en Aäron, beide
hebt het hölpen deur dien haand,
leid naor veilig en gruun laand.

oorspr. tekst: M. Jacobse
melodie: Genève 1551
umzet deur: A. Streutker
bron: LvdK psalm 77